

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XI. évf. 96. szám 2012. április

Szovátán járt az egészségügyi miniszter

Szovátán járt az egészségügyi miniszter. Amikor korábban városunkban megfordult egy egészségügyi miniszter, támogatást ígért a városvezetőknek kórházbővítésre. Cseke Attila miniszter meg is tartotta a szavát, s az általa vezetett minisztérium támogatásának is köszönhetően folytathatták a korábban elkezdett bővítési munkálatokat, amelyek eredményeként új szolgáltatások jelennek meg az itteni kórházban. Ha elkészül, a továbbiakban 15 ágyas belgyógyászat, 7 ágyas tüdőgyógyászat, 14 ágyas gyermekgyógyászat, sürgősségi szolgálat, röntgen, labor, belső gyógyszerészeti összetételű épületkomplexum áll Szovátán a Fő út 156 szám alatt e vidék tegeinek szolgálatára.

Azóta más a miniszter, dr. Ritli László, aki az Erdélyi Múzeum-Egyesület Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztályának XXII. tudományos ülészakaián vett részt városunkban és ez alkalomból tett egy rövid látogatást a Szovátai Nyáradi kórházban is, ahol megtekintette az épületkomplexum régi és új részeit, mondhatni, teremről teremre járt és elégtelleg nyugtázta, amit látott.

Meghallgatta dr. Tarr Irma és dr. Fekete Erzsébet szakorvosok valamint Péter Ferenc polgármester beszámolóját, kérésükre ígéretet tett a kórházfejlesztés további támogatására is, hiszen sok itt még a tennivaló,

sok pénz kell ide még befektetni, amíg a bővített rész is jól felszerelve működésre, a betegek szolgálatára kerül.

Orvoskonferencia

Talán még sosem volt ennyi orvos egyszerre Szovátán. De szerencsére nem azért voltak itt, mert éppen itt és éppen most szükség lett volna rájuk valamilyen tömeges megbetegedés okán, hanem szakmai megbeszélésre, tudományos ülészakra – a huszonkettedikre –, amelyet az Erdélyi Múzeum-Egyesület Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztálya szervezett városunkban több mint félezer résztvevővel.

A nyitóünnepségen Lokodi Edit Emőke, a Maros Megyei Tanács elnöke és Péter Ferenc, Szovátai polgármestere, a rendezvény fővédnökei köszöntötték a jelenlevőket.

A tudományos ülést megtisztelte jelenlétével dr. Ritli László egészségügyi miniszter is, aki előadásában a romániai egészségügy helyzetét tekintette át, és említést tett a készülő egészségügyi törvényről, amelynek első részét nemrég bocsátották közmeghallgatásra.

A szakmai előadások mellett különböző díjakat is osztottak ki. Ars Medica Lencsés György-díjjal dr. Lőrinczi Zoltán egyetemi előadójának tevékenységét ismerték el, akit dr. Kovács Dezső egyetemi tanár méltatott. A gyógynövénykutatásban végzett tevékenységéért Kelemen Mihály és Silló Szabolcs ötödéves gyógyszerészhallgatóknak a Kopp Elemér-díj első és második fokozatát, Püski Gabriella Melinda sepsiszentgyörgyi gyógyszerésznek a harmadik fokozatot adta át, versenydolgozatukat értékelve, dr. Csedő Károly nyugalmazott botanikaprofesszor.

Münchhausen

Ki ne ismerné! Ki ne találkozott volna vele! Gyermekkorunk szép emléke a vele való találkozásunk. Nemcsak szerettük, oda voltunk érte. Határtalan képzelőereje megfricskázta a newtoni fizikát, a szentséget, amit a mérhetőség megannyiszor igazolt.

Csak sejtem, hogy Einstein is gyermekkorában találkozhatott varázsával, oda lehetett történeteért. Másképp honnan vehette volna a bátorságot, hogy a newtoni rendszert felforgatva, a relativitás elméletével hozakodjon elő.

Münchhausen báró nagy mesélő, aki úti kalandjait hihetetlen kalandokkal fűszerezve adta elő. Nem ismert lehetlent, képzelete ott szárnyalt a magasban a vadkacsákkal, amelyek egyik története szerint őt egyszer elragadták. A legnehezebb helyzetből is mindig kivágta magát. Ha másként nem ment, saját üstökébe markolt, s kirántotta magát a folyó ingoványból. De lovagolt ő ágyúgolyón, egy eldobott fejszével telibe találta a Holdat, nála magától megszólalt egy kürt, mert a korábban belefagyott hangok a melegtől kiolvadtak, s ő látott olyan szigetet, ahol az uborkát fáról szüretelték, az ő hajóját egy óriásbálna a horgonynál fogva legalább hatvan mérföldön át vonszolta...

Sorolhatnám tovább, de nem teszem. Hamarosan lesznek, akik folytatják, úgy fognak majd mesélni, mint ahogyan Münchhausen báró majd háromszáz évvel korábban tette. Úgy fognak mesélni, de nem a báró által elmondottakat idézik fel, hanem saját magukról beszélnek. Saját vágyaikat, álmikat mondják, s úgy mutatják be a körülöttük lévő világot, hogy immár nemcsak Isaac Newton, de Albert Einstein sem ismerne rá, mert semmi köze nem lesz ahhoz a realitáshoz, amit ők ismernek, amit csak ők ismernek igazán.

Mondanom sem kell, hogy Münchhausen báró történeteit senki sem tévesztette össze a valósággal. Nagyotmondásaiiban az elme játékát, a fantázia csapongását látták. Nem tartották többnek, mint jó szórakozásnak.

Ma sem lehet a fedezet nélkül mondott, a realitástól elszakadt szavakat, mondatokat ennél többnek tekinteni.

Molnos Ferenc

Csak emlékeinkkel együtt

Géra csorgó. Csorgó, ahol – szovátai szóhasználattal – a géra viz folyik. A géra pedig a *Népies, régies szavak szótára* szerint sós forrást jelent. A géra tehát a sós vizű forrás. Minden bizonnyal ezen logika alapján kapta egykor egy itt kialakított fürdő a *Gérafürdő* nevet. A fürdő már sehol, átköltözött az emlékezet birodalmába. Tanúi is fogyóban vannak, egyre kevesebben vannak, akik még elmondhatják, hogy láthatták, s maguk is megfürödtek medencéjében, vagy fakádjaiban. Hovatovább írott történelem lesz belőle. A helyet viszont azóta is Gérának nevezik, s a rajta átvezető utcát, bár a kommunista diktatúra a románok nemzeti költőjének nevét akasztotta rá, a rendszerváltás utáni években Géra utcának keresztelték.

A Géránál ismét hasznosítható géra viz folyik. Már nemcsak a sáncban folyik alá, hanem tisztán, külön vezetékén érkezik, s egy kőfalból kiálló csapon buggyan ki, hogy jól megközelíthető ingyenes

töltőállomásként használja a helyet bárki, akinek sós vízre van szüksége.

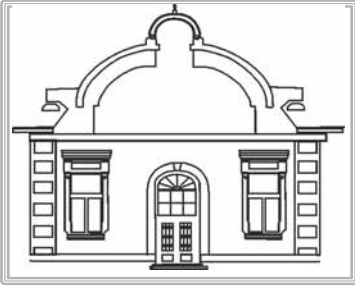
Az önkormányzat által föléemelt oktagon filegória, ha kell árnyékot ad, ha kell esőtől véd meg minden ott időzőt, aki sós vízért érkezett, vagy csak nézelődni jött, az inox csőből kifolyó sós vizet megízlelni, netán a csorgó hangulata vonzotta, mert annak van sajátos hangulata.

Az építő természetes anyagokat használt. A zsindeletető nem idegen e tájtól, s a cserepesi kő szintén itthon van. A fa és a kő harmóniában van a vízzel. Aki ezt megérzi, szívesen jön ide, leül a kőfalra lécekből kialakított ülőkére s nézi a csőből alázubogó vizet, vagy a környéket, ami megváltozott ugyan, de valami itt van mégis abból, amit egykor a géra jelentett.

Géra csorgó. Ha semmi egyéb nem volna jó, csak mint egy emlékfoszlány őrizője, akkor is megérte a befektetést, hiszen mi csak emlékeinkkel együtt lehetünk azonosak önmagunkkal.

Molnos Ferenc

Önkormányzati határozatok

15. sz. Határozat – Szováta város 2012. évi költségének módosításáról;

16. sz. Határozat – Szováta város 2011. évi pénzügyi helyzetének jóváhagyásáról;

17. sz. Határozat – a 2011. évi költségvetési számla elfogadásáról;

18. sz. Határozat – a leltári tárgyak kezelésére vonatkozó éves jelentés elfogadásáról;

19. sz. Határozat – Szováta város gazdasági társadalmi és környezetvédelmi állapotáról szóló éves polgármesteri jelentés elfogadásáról;

20. sz. Határozat – Szováta város polgármesteri végrehajtó apparátus szervezési és működési szabályzata módosításainak jóváhagyásáról;

21. sz. Határozat – a közérdekű információkkal kapcsolatos 2011. évre vonatkozó jelentés frissítéséről;

22. sz. Határozat – Bocskay Margit adományának elfogadásáról, az adomány tárgyát képezi 2,217 nm felületű, Illyésmezőben található, a 51770 sz. telekönyvben feltüntetett belterület;

23. sz. Határozat – a Domokos Kázmér Iskolacsoport ingázó pedagógusai januári és februári ingázási költségeinek illetve a 2011 – 2012 tanév második negyedévre vonatkozó iskolai ösztöndíjak kifizetésének elfogadásáról;

24. sz. Határozat – az S. Illyés Lajos Általános Iskola ingázó pedagógusai januári és februári ingázási költségeinek illetve a 2011 – 2012. tanév második negyedévre vonatkozó iskolai ösztöndíjak kifizetésének elfogadásáról;

25. sz. Határozat – Szováta város lakosainak a város területrendezési és városrendezési terveinek, szabályzatainak kidolgozási és módosítási folyamataiban való részvételét szabályozó rendelkezések előírásairól;

26. sz. Határozat – az „Iskolai sportterem, versenysport edzőpálya, kézilabdapálya és 150 férőhelyes nézőtér” elnevezésű ingatlanok a Domokos Kázmér Iskolacsoport kezelésébe adásáról;

27. sz. Határozat – a Juhod utcabeli szabálytalan szeméttelép területének a megyei Tanács kezelésébe utalásáról, a SMIDS Maros elnevezésű projekt megvalósításának útján való szakszerű bezárás érdekében;

28. sz. Határozat – a8982/27.09.2010 sz. a Szováta város közszállítási szolgálat kezelési kötelezettségének átadásáról szóló szerződés kiegészítéséről;

29. sz. Határozat – a Szováta város tulajdonában levő erdei utak használatára kirótt illetékek jóváhagyásáról;

30. sz. Határozat – a Danubius Szováta, Bükki, Fenyő és a Mogyoró-szállók körüli parkolók hosszútávú bérbeadási javaslatának és a bérbeadási eljárás kezdeményezésének elfogadásáról;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek:

Házasságot kötöttek: Gábor Csaba (Farkas utca 32 szám – Lakatos Kinga (Farkas utca 32 szám); Karácsoni Csaba (Nyárádremete) – Lehoczki Rita (M. Eminescu lakónegyed G2/37 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Mezőfi András (1939) – Parajdi út 80 szám; Molnár András (1931) – Vadász utca 13 szám; Bucur Rozália (1939) – Sebesd utca 14 szám; Bedő Erzsébet (1953) – Bánya utca 1 szám; Kádár Dénes (1940) – Gyár utca 7 szám; Domokos Margit (1938) – Juhod utca 7 szám; Orbán Ágnes (1938) – M. Eminescu lakónegyed 11/15 szám; Májai Margit (1910) – M. Eminescu F-13 szám; Gábor Lujza (1934) – Tavasz utca 113 szám; Szabó Ferenc (1929) – Pacsirta utca 13 szám; Oláh András (1965) – Tavasz utca 40 szám; Parajdi Lúcia (1923) – Illyésmező 44 szám; Nagy András (1934) – Illyésmező 73 szám; Pap József (1913) – Illyésmező 101 szám;

Nyugodjanak békében!

Elektronikai hulladékokat gyűjtöttek

Ismét elektronikai hulladékokat gyűjtöttek április 21-én, szombaton Szovátán. A főlegessé vált elektronikai készülékek begyűjtésére szakcég érkezett városunkba, amely az önkormányzattal együttműködve elszállította az efféle hulladékokat. Előzetes bejelentésre hához mentek az elektronikai szemét gyűjtői, a tömbházak elől illetve a magánházak kapuitól elvitték a kiszuperált televíziókat, számítógépeket, mosógépeket, hűtőket és más készülékeket. Idén többen is a saját autójukba pakolták és a városgazdálkodás Bekecs lakónegyedi telephelyére szállították be kiszuperált készülékeiket.

Furdui Mónika az önkormányzat környezetvédelmi felügyelője kérésünkre elmondta, hogy a tavaly szervezett akció során összesen 3,6 tonna elektronikai hulladék

gyűlt össze városunkban, s a mostani gyűjtés sem volt kevésbé sikeres. az akció hírére hallva, még más településről is hoztak elektronikai készülékeket.

Egész naposra sikeredett, este 10-kor Illyésmezőből érkezett az utolsó szállítmány.

A begyűjtő cég egy teherautónyi rakományt szombaton elvitt, a második szállítmányért, amit addig elraktároztak, hétfőn jelentkezik

Akárcsak a tavaly, ösztönzőleg az elektronikai szemét e módon való begyűjtésére, az adakozók között tombolán értékes nyerményeket sorsoltak ki. A késő esti sorsolás eredményeit ma közzölték a boldog nyertesekkel, akik között 5 db sarokcsiszológépet, 10 db fűrógépet és 5 db konyhai robotot osztanak ki.

Virágokkal, fákkal is szépül a város

A tavasz a nagy kiültetések időszaka. A városi kertészet dolgozói ilyenkor a város zöldövezeteiben, virággruppjaiban tevékenykednek.

Árvácskákat ültettek a Szováta

s ne kerüljön a magánkertek virággyászába!

Facsemeteket ültettek a Tavasz utcában. Az elmúlt évben az itt végzett járdaépítés során keskeny szalagágyásokat képeztek a

szálló előtti parkba, s a kertészet telephelyén is még sokat találunk belőle.

Rózsákat ültetnek a Rózsák útján. Mi sem természetesebb annál, hogy tavasszal rózsákat ültetnek a Rózsák útján az autóbusz állomás előtti körforgalom virággruppjaiba s hosszán a fürdőtelepen a szalagágyásokba.

De a tulipánok is virulásra készülődnek.

A virágok által is szépül a város. Csak megmaradjon minden ott, ahová a kertészek kiültették,

járda és az úttest közé, amelyek földdel feltöltve lehetővé tették e városközpont felé vezető út növényzettel való díszítését.

A városvezetők szándéka szerint, a most kiültetett csemeték majd egy szép és árnyas fasorrá növekedve, szebbé teszik az utcaképet. A városba érkező idegennek első látásra kellemesebb benyomást szerez, s a helybéli gyalogosnak jobban esik majd e fák árnyai alatt eljáráni ügyes bajos dolgait, vagy egyszerűen sétálni.

Járda a Hosszú utcában

Járdát építenek a Hosszú utcában. Az őszi folyamán készült el az Akác utca egész hosszán az új járda, most nekifogtak ennek folytatásaként a Hosszú utca elejétől az építést felfelé. A Vesta üzletig tartó szakaszon már el is készült. Itt valószínűleg egy gyalogátkelő kijelölésével az út másik oldalán folytatódik tovább, Szakadát felé, amikor az önkormányzatnak sikerül újabb összegeket szerezni rá.

A Hosszú utcában korábban

sosem volt járda, most viszont a megnövekedett járműforgalom szükségessé teszi. Az úttest és a házak közti szabadterületet használják itt ki járdaépítésre. fennebb viszont nem mindenhol lesz egyszerű a járdatest kialakítása.

A Hosszú utcai járdaépítés része annak a városfejlesztő tevékenységnek, amelynek gyümölcsei a fürdőtelepen már mindannyiunk számára nyilvánvalóak, s amelynek különböző jelei immár a város más részein is láthatóak.

Járdát építenek az Eminescu lakónegyedben is

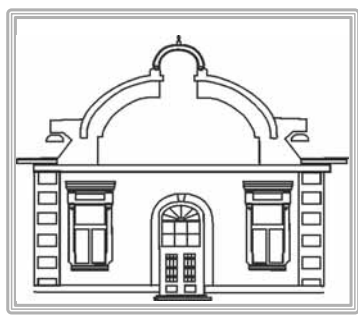
Az Eminescu lakónegyedben is járdát épít az önkormányzat.

A valamikori tervező nagyon szűkre szabta a D tömbház előtti szakaszon a közlekedési felületet. Szabályos síkátort képzett ki, ahol az autóforgalom és a gyalogos közlekedés egyazon keskeny szakaszon történt immár sok évtized óta. és nem bonyodalmak nélkül. A gyalogos mindig veszélyeztetve érezte magát, ha az élő sövény mellé kényszeredetten félrehúzódtott egy-egy autó érkeztekor.

Rájuk gondolva, ezen a szakaszon a zöldövezetben képeznek ki új járda felületet egészen az I tömbház sarkáig.

A zöldövezet védelmében erre a járdára nem parkolhatnak autók, s a rajta járó gyere-

Hotărârile Consiliului Local

Hotărârea nr. 15 – cu privire la modificarea Bugetului Local al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 16 – cu privire la aprobarea Situației financiare pe anul 2011;

Hotărârea nr. 17 – cu privire la aprobarea Contului de Execuție al Bugetului local al Orașului Sovata pe anul 2011;

Hotărârea nr. 18 – cu privire la aprobarea Raportului anual privind situația gestionării bunurilor supuse inventarierii;

Hotărârea nr. 19 – cu privire la aprobarea Raportului anual al Primarului Orașului Sovata privind starea economică, socială și de mediu al orașului pe anul 2011;

Hotărârea nr. 20 – cu privire la actualizarea Regulamentului de organizare și funcționare al aparatului de specialitate al Primarului Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 21 – cu privire la actualizarea Buletinului informativ anual privind informațiile de interes public;

Hotărârea nr. 22 – cu privire la acceptarea donației doamnei Bocskay Margit constând în teren intravilan, situat în Ilieși, în suprafață de 2.217 mp, înscris în C.F. nr.51770 Sovata;

Hotărârea nr. 23 – cu privire la aprobarea decontării navei cadrelor didactice, pentru lunile ianuarie și februarie, precum și aprobarea chetuielilor privind acordarea bursei școlare pentru semestrul II al anului școlar 2011-2012, pentru Grupul Școlar „Domokos Kazmer” Sovata;

Hotărârea nr. 24 – cu privire la aprobarea decontării navei cadrelor didactice, pentru lunile ianuarie și februarie, precum și aprobarea chetuielilor privind acordarea bursei școlare pentru semestrul II al anului școlar 2011-2012, pentru Școala Generală „S. Illyes Lajos” Sovata;

Hotărârea nr. 25 – cu privire la aprobarea Regulamentului local referitor la implicarea publicului în elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și urbanism al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 26 – cu privire la aprobarea transmiterii imobilului „Sală de sport școlară și nivel de practică sportivă competițională, teren de handball și 150 locuri pentru spectatori – Orașul Sovata, Jud. Mureș” în administrarea Grupului Școlar „Domokos Kazmer”;

Hotărârea nr. 27 – cu privire la aprobarea transmiterii terenului afectat de depozitul neconform situat în localitatea Sovata – județul Mureș, în administrarea Consiliului Județean Mureș în vederea închiderii acestuia, prin implementarea Proiectului SMIDS Mureș;

Hotărârea nr. 28 – cu privire la aprobarea Actului adițional la Contractul nr.8982/27.09.2010, de delegare de gestiune a serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate în Orașul Sovata;

Hotărârea nr. 29 – cu privire la aprobarea taxei speciale pentru folosirea drumurilor forestiere care sunt în domeniul public al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 30 – cu privire la însușirea propunerii de concesiune și inițierea concesiunii parcarilor în jurul Hotelului Danubius, Brădet, Făget și Aluniș;

Multiculturalitate sub semnul curcubeului

La Școala Generală Săcădat, în luna martie a fost lansat proiectul „Multiculturalitate sub semnul curcubeului”.

Scopul proiectului este favorizarea integrării sociale, recuperarea decalajului educațional, social și cultural al unor elevi proveniți dintr-un mediu social dezavantajos, cu cerințe educaționale speciale.

Principalele obiective în realizarea scopului nostru sunt dezvoltarea capacităților de socializare a celor 49 de copii din grupul țintă într-o comunitate multiculturală, dezvoltarea individualizată a 24 de copii cu cerințe educaționale speciale, dezvoltarea motivației intrinseci a elevilor prin folosirea unor metode și materiale didactice atractive, dezvoltarea capacităților de vorbire, exprimare corectă în limba română,

Cântecul voios al elevilor răsună în clase și curtea școlii. Acești copii inocenți, împreună cu cadrele didactice, au realizat produse artizanale de artă meșteșugărească precum: confecționarea unor traiste din pânză și decorarea acestora cu motive populare din pâslă, confecționarea de păpuși și flori din materiale textile și pâslă. Elevii s-au mândrit cu realizările meșteșugărești ce au prins viață din propriile mâini.

O experiență de neuitat a fost excursia organizată la Sibiu, fosta capitală europeană multiculturală, excursie mult așteptată de către copii. Aici am admirat unul dintre cele mai impresionate ansambluri de arhitectură gotică civilă din România – unitățile arhitecturale și obiectele expuse în Muzeul de Istorie și în Muzeul

și nu în ultimul rând, implicarea părinților în activitățile curriculare și extracurriculare ale școlii.

Copiii s-au implicat cu mult zel în activitățile organizate, în realizarea obiectivelor urmărite. Ei au manifestat o reală deschidere, implicându-se direct în activitățile derulate în cadrul susmenționatului proiect.

În primul rând s-a constituit o grupă alcătuită din elevi cu dificultăți de învățare care au participat cu regularitate la activitățile programului „Școală după școală”, în cadrul căruia am avut posibilitatea de a dezvolta la copii capacitățile de comunicare, gândirea logică prin matematică, citire și multe activități ludice spre satisfacția participanților.

Activitățile de tip: lecții demonstrative și brainstorming despre educația copiilor, organizate pentru părinți, au avut un imens succes, majoritatea părinților implicându-se în viața școlii cu multă plăcere și dăruire, chiar exprimându-și dorința de a se mai organiza astfel de activități comune.

Activitățile preferate de copii au fost zilele multiculturale organizate în cadrul programului „Școală altfel”. În această săptămână copiii au avut posibilitatea și satisfacția de a cunoaște porturile populare, obiceiurile și tradițiile etniilor conlocuitoare, au învățat cântece, jocuri și dansuri populare maghiare, române și rom.

Protecția monumentelor istorice din Transilvania

Între 23-25 martie s-a desfășurat la Complexul Teleki cea de a cincea ediție a „Conferinței pentru Protecția Monumentelor din Transilvania”. Evenimentul, organizat din doi în doi ani, a avut ca scop prezentarea proiectelor de reabilitare și restaurare a patrimoniului, a proiectelor de cercetare legate de monumentele și clădirile istorice, precum și elaborarea unor strategii de ocrotire permanentă a acestora.

În cadrul evenimentului au susținut prelegeri sau discuții la mese rotunde despre problemele actuale ale protecției monumentelor istorice reprezentanți ai Ungariei și Transilvaniei din diferite domenii: istorici, constructori, arheologi și restauratori. Prelegerile de vineri, prima zi a conferinței, au avut ca temă

rezultatele ultimelor cercetări din domeniul patrimoniului construit al Ardealului. Sâmbătă s-a pus accent pe explorarea unor aspecte ale arhitecturii și culturii populare, precum și pe prezentarea restaurărilor concertate. Iar expunerile de duminică s-au centrat în special pe diferitele cercetări de reabilitare și restaurare a obiectelor de artă.

Important de menționat sunt varietatea temelor abordate, prezentarea picturilor murale date din evul mediu și cercetările restauratorilor, examinarea catedralei și restaurarea sanctuarului din Alba-Iulia, refacerea diferitelor ansambluri istorice cu bani europeni sau renovarea statuii Regelui Matei din centrul orașului Cluj-Napoca, care a reprezentat tema mai multor expuneri.

Trotuar pe strada Lungă

Un nou trotuar se construiește pe strada Lungă. În toamna anului trecut s-a realizat construcția trotuarului de-a-lungul străzii Sălcămului, iar acum se efectuează continuarea acestuia, în sus, pe strada Lungă. Până în zăvi de magazinul Vesta, trotuarul a și fost finisat. Aici, cu toată probabilitatea, va fi amplasată o trecere de pietoni, iar trotuarul va continua pe partea cealaltă a drumului, până

extrem de necesar. Pentru realizarea trotuarului au fost folosite spațiile existente între partea carosabilă și case, mai sus însă vor exista porțiuni unde trotuarul va fi greu de realizat.

Construcția trotuarului de pe strada Lungă face parte din proiectul de dezvoltare a orașului ale cărui rezultate sunt vizibile atât în stațiune cât și în alte părți ale orașului.

Atât copiii cât și însoțitorii lor au fost impresionați de colecțiile de ceramică, port tradițional, broderii și mobilier săsesc pictat din Muzeul de Etnografie și Artă Populară săsească „Emil Sigerus”, de centrul istoric din oraș, de monumentele originale reprezentative sistemului de valori ale civilizației tradiționale ale satelor, de morile de vânt și de apă din Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra”, de speciile de animale exotice din Grădina Zoologică a orașului. Copiii au fost entuziasmați de obiectivele vizitate, totodată și de prânzul servit în colectivitate.

Bucuria și entuziasmul copiilor înseamnă satisfacție pentru pedagogii din școală care organizează și desfășoară activitățile și programele proiectului cu însuflețire și conștiințiozitate față de copii și față de profesie.

Pe această cale mulțumim Fundației Centrul Educația 2000+ și Fundației Soros România pentru sprijinul acordat.

(Proiectul a fost realizat cu sprijinul Fundației Centrul Educația 2000+, în cadrul proiectului „Parteneriat pentru educație! Granturi pentru școli în dificultate” finanțat de Fundația Soros România prin programul Fondul de Urgență.)

Kiss Enikő

Programul Rabla demarează din nou

Pe 5 aprilie demarează din nou unul din cele mai de succes programe ale Ministerului Mediului și Pădurilor, programul „Rabla” pentru persoane fizice.

Vestea a fost dată, luni, 2 aprilie, de ministrul mediului.

Automobilul care va fi casat trebuie să fie mai vechi de zece ani, iar prima de casare, și în acest an, va fi de 3800 lei.

Anul acesta, programul are la dispoziție 114 milioane de lei, suma fiind suficientă pentru ca-

sarea a circa 30000 de autovehicule. Persoanele care doresc să ia parte la program trebuie să predea mașina veche la un centru de colectare autorizat, între 5 aprilie și 19 noiembrie anul curent.

Voucherul primit în schimbul mașinii poate fi utilizat, în perioada 18 aprilie-23 noiembrie 2012, pentru achiziționarea unui autoturism nou. „Pentru achiziționarea unui autoturism nou pot fi acceptate maxim trei vouchere” a precizat ministrul mediului.

Beszéljünk arról is, ami még nem sikerült, vagy nem úgy sikerült – interjú Péter Ferenc polgármesterrel

Csattogó csatornatetők

Polgármester úr, általában kivitelezés alatt álló programokról, valamilyen megvalósításról szoktam kérdezni, de most eltértem ettől, mert néhány olyan kérdést kell feltennem, amelyek megválaszolására sokan várnak.

Az első, a csatornatetőkkel kapcsolatos. Mióta megtörtént a csatornázás a Fő úton panaszkodnak a lakók, hogy a járművek kerekei alatt csattognak a kanálistetők. Azóta voltak ott már javítások, de megnyugtató megoldás máig nem született. Most a körülöttük lévő aszfalt fel van vágva, kerülgetniük kell az autóknak. Mikor és hogyan fog ez a probléma megoldódni?

Én azzal kezdeném, hogy ezek is eredmények, ezek is egy munkálatnak az eredményei, még akkor is, ha ezek nem a legkellemesebb látványt nyújtják. Természetesen erről is kell beszélnünk, nemcsak a lakókat, de minket is nagyon zavar. Azt kell elmondanom, hogy mindenki megértse, hogy ez a pályázat még három évig garanciaidőben van, ez idő alatt a cégnek kötelessége kijavítani minden olyan részt, amely nem felel meg minőségileg az előírásoknak, illetve, aminek az állapota korábban leromlik.

Ezeknek a csatornatetőket, amelyek a szabványnak ugyan megfelelnek, a gyakorlatnak viszont mégsem, mert nem bírják ezt a forgalmat, figyelmeztetésünkre a munkálatokat kivitelező cég kénytelen kicserélni egy erősebbel, tartósabbal. Egy más technológiát alkalmaznak. Nem helyben öntik betonba a tetőket, hanem előregyártva, erősebb vasazással és vastagabb betonréteggel, hosszabb kötési időt hagynak a számára, s maga a tető is más gyártó terméke, és keményebb, vastagabb. A szakemberek szerint, tartósabb is. Az új beton szerkezet nagyobb stabilitást ad a tetőknek. Április utolsó hetében nekifognak a kihelyezésüknek az utcákra. Nagyon remélem, hogy ez hosszú távú megoldás lesz.

Megemlíteném, hogy ezt a programot a román kormány finanszírozta egy európai uniós kölcsönből, ő volt a munkálatok megrendelője is, ő kötött szerződést a kivitelező céggel, nekünk a munkálatok végzése folyamán illetve a garancia idő letelte előtt az a feladatunk, hogy jelezzük a rendellenességeket és a minőségi kifogásainkat, ha az építő az előírásoktól eltér.

A beruházást a kormány az Országos Befektetési Ügynökségen keresztül finanszírozta. Ők felelnek a minőségért. A minőségi ellenőr is az ők alkalmazottjuk. A mi feladatunk jelezni feljüket minden rendellenességet, és ők kell lépjenek. Mi ezt már megtettük több ízben.

Megkerestük a kivitelező cég szakemberét, aki állította, hogy a régi csatornatető is uniós termék volt, Spanyolországban készült, onnan hozták a forgalmazók. Szerinte

nyilvánvalóan jobb minőséget képviselnek a most beépítésre kerülő tetők. De nekem úgy tűnik, hogy még az új sem közelíti meg azt a minőséget, ami a régi-régi vaskos, nehéz szóvatai csatornatetőkben megvolt, amelyek bírták a terhelést és a kerekek alatt nem csattogtak.

Valóban így van. Mi is látjuk, hogy milyen egy régi tető. Alig lehet felemelni, hiszen a régi időkben többtíz kilós súllyal rendelkező tetőket készítették.

Amikor megtörténik egy kiírás, megszabják, hogy a beruházó milyen előírásokat kell tiszteletben tartson. Jelen esetben a bemutatott iratok alapján, amelyet leellenőriztek az Országos Befektetési Ügynökség szakemberei, ezeknek a normáknak megfelelő csatornatetőket vásárolt, és helyezték ki a kivitelező. De sajnos, nem bírják ezt a forgalmi szintet, ahol nehéz gépjárművek is járnak, teherautók járnak, nem bírják ezt a terhelést. Szerintem azokat a régi típusú tetőket nem is gyártják két megfontolásból is. Egyik ok az lehet, hogy számtalan tetőt ellop-tak ócskavas gyűjtők vagy magán gazdaságban felhasználók, s ezért inkább a nehezebben elemelhető, füllel ellátott változat került előtérbe, a másik ok pedig az anyagspórlás lehet. Én mindenesetre nagyon remélem, hogy ez most beválk, s többet nem kell vele kínlódnia a közeljövőben.

Mi a szerepe az önkormányzatnak

Sokan mindezért a szóvatai önkormányzatot és annak vezetőjét, a polgármestert hibáztatják. Javasolom, hogy mondja el olvasóinknak, mi a szerepe az önkormányzatnak, a polgármesternek egy nagy program életbeültetése során.

Valóban fontos minderről beszélni, mert kevesen tudják, hogy milyen és mekkora beleszólása van az önkormányzatnak egy beruházás folyamán még akkor is, ha az Szovátán történik

Az önkormányzat legfontosabb feladata, hogy megnézze, milyen pályázatok kerültek kiírásra, s ezekből mi hasznosítható a településen. A továbbiakban megpróbál olyan pályázatokkal jelentkezni, amelyek szakszerűségükkel, megalapozottságukkal sok pontot gyűjtenek és nyerőek tudnak lenni a pályázatok versenyében. Miután sikerült nyerő pályázatot megírni a kiírás keretei között – és ezt hangsúlyozom, hogy nem a mi igényeink, vágyaink adják a kereteket, hanem a kiírás –, amelyek sokszor szűkösebbek, vagy nem teljesen azonosak azzal, amire éppen szükségünk lenne, elbírálásra kerül a pályázat. Sikeres elbírálás után eldől az is, hogy ki lesz, aki meghirdetheti a tervezést és a kivitelezést. Nagyon sok esetben ez nem az önkormányzat volt, hanem az Országos Befektetési Ügynökség (FNI), vagy egyenesen a minisztérium, ő szervezte a

versenyterárgyalásokat, ő választotta a tervezőket csakúgy, mint az építőket, s nem különben a műszaki ellenőröket. A legnagyobb programok futtatását Szovátán a befektetési ügynökség vagy a minisztérium irányította.

Ezekben az esetekben az önkormányzatnak az a szerepe, hogy felügyelje. Nem azért, mert erre valamilyen előírás volna, hanem azért mert a település lesz a beruházás élvezője, és a települést képviselő önkormányzatnak nem mindegy, hogy milyen munkát végez a kivitelező.

Sokszor jogosan teszik fel az emberek a kérdést, hogy ezt vagy azt miért így csinálják, vagy miért úgy csinálják. Nagyon sok esetben mi sem értettünk egyet az építővel, hogy miért abban a ritmusban, miért olyan gépekkel, vagy miért abban a formában végezte el a kivitelezést, de abban a pillanatban, amikor a műszaki ellenőr és a megrendelő egyetért a kivitelezővel, nem sok lehetősége van az önkormányzatnak, csak az, hogy egyre többet levelez, és felhívja a figyelmet azokra a rendellenességekre, amelyeket ő észlelt.

Az önkormányzat csak előtanulmányi szinten avatkozhat bele a program lefutásába, amelyben adatokat szolgáltat a kivitelezési tervhez. Ott vannak a mérnökcsoportok, akik képviselik a megrendelőt, az ügynökséget vagy a minisztériumot, ott vannak a műszaki ellenőrök, akik felelnek a kivitelezés minőségéért, és ezek a szakemberek, ha egyetértenek egy műszaki megoldással, polgármesterként vagy önkormányzati képviselőként hiába mondom el, hogy neked más a véleményed, mert a felelős szaktestület nem ért egyet veled, s azt mondja, hogy így jól van. Ilyen esetben teljesen kiszolgáltatott vagy még akkor is, ha te jobbnak látnál egy más megoldást a kivitelezésben alkalmazni, mert a pályázatod ellenére nem te vagy a megrendelő, a megrendelő egy más intézmény.

Addig, amíg egy központosított államban élünk, nem megye szinten, nem régió szinten, nem a szubszidiaritás elve szerint döntenek el kiírásokat, hanem a fővárosból, addig mi élvező vagy szenvedő alanyai lehetünk csupán a jó vagy kevésbé jó döntéseknek.

Meg kellene erősíteni a helyi és megyei önkormányzatok szerepét, hogy ne Bukarestből kapott parancsra legyen minden lépés, hanem helyben dönthessünk a helyi dolgokról.

Lesz-e aszfalt a Május 1 utcában

A továbbiakban említsünk egy másik fájó pontot, a Május 1 utca aszfaltozásának problémáját! Korábban úgy tűnt, megnyílik a lehetőség ezen utca leaszfaltozására, a kormány egy kisebb összeget is adott az előtanulmányra, az önkormányzat átadta az utcát a munkálat kiírójának, hogy elkezd-

hesse a munkálatokat. Erről már írtunk e lapban is, aztán mégsem került aszfalt az utcába.

Az egyik nagyon fontos utca, amit le kellene hamarosan aszfaltozni, a Május 1 utca. Amint már beszéltünk róla, egy pályázatot megnyertünk, a minisztériumtól pénzt kaptunk az előtanulmány elkészítésére. El is készült az előtanulmány a Május 1 utcára, az összekötő szakaszra a Patakmajor utcával, az Illyésmező felé vezető, s a falu közti útra, illetve a Bánya utcára is mert a pályázati keretek ezt is megengedték, mint elterelő útra. Volt egy 577-es kormányrendelet, ahová sikerült is bevinni, ahol meg is kapta a megfelelő jóváhagyást. Utána kormányváltás volt, az 577-es kormányrendelet teljesen leállították. Nemcsak a szóvatai beruházást, a megyében is több ilyen volt, s még arra sem adtak több pénzt, amelyik már el volt kezdve, vagy pedig csak minimális összeget a karbantartásra. Utána megjelent a vidékfejlesztési program, ahová egy kis módosítással újból bevittük ezt az előtanulmányt, a projekt ott is megkapta a megfelelő jóváhagyást. Többszöri kiírás után még mindig áll. A kormány nem vállalt bankgaranciákat a beruházáshoz szükséges kölcsönhöz, hanem a vállalkozókra próbálta áthárítani. Megyék szintjén voltak meghirdetve versenyterárgyalásokra ezek a programok. A többszöri meghirdetés után, bár volt rá jelentkező, valami miatt mégsem fogadták el a jelentkezésüket – valószínűleg mert nem teljesítették a z előírt feltételeket –, s a többiekkel együtt a szóvatai program is áll.

Azt hiszem a helyhatósági választások előtt e téren nem is lesz változás.

A kellemetlen nemcsak az, hogy nem került aszfaltréteg erre az útra, de a huzavona alatt komoly karbantartási munkálatokat sem végzett rajta az önkormányzat.

Költséges útjavítást nem indokolt helyi költségvetésből elvégezni, amikor arra várunk, hogy kormánytámogatásból mindjárt nekifognak az aszfaltozással betetőződő felújításnak. Az ígéretek szerint még az elmúlt évben be is kellett volna fejezzék. Ez, sajnos, nem valósult meg tőlünk független okok miatt.

Ne feledjük, hogy pár éve fejeztek ott be a csatornázási munkálatok, a vízhálózat kicserélése és a gázvezeték kicserélése. Azelőtt semmiképpen nem történhetek volna meg a felújítási, korszerűsítési munkálatok. A tavaly valóban csak egy vékony kövezés volt rajta, mert arra számítottunk, hogy kezdődik a beruházási program. Természetesen, ha egyértelművé válik, hogy a program nem kezdődik el még egy jó ideig, amint követ szerezhettünk a cserepeskői bányából, elvégzünk egy karbantartási munkálatot rajta, amelynek révén eltűnnek azok a gödrök, amelyek az autósokat szomorítják most.

A kisállomási óvoda helyzete

Eszembe jut, hogy milyen lelkesen fogadtuk az óvoda-bölcsőde építési programot, s még lelkesebben a munkálatok elkezdését. A kivitelezésre rövid határidőt vállaltak a kivitelezők, aztán évek teltek el, és az építéssel az alapokon nem jutottak túl. Miért?

Ez egy nagyméretű beruházás, hiszen háromszáz férőhelyes óvoda-bölcsőde építésére nyertünk pályázatot, amelyre igen nagy szüksége is lenne a városnak. Az előírás szerint egy légvédelmi pincét is kellett építeni az épület alá. A liberális kormányzat alatt el is kezdődtek a munkálatok, meg is kaptuk a megfelelő összeget, az alapok és a légvédelmi pince építésére. A kormányváltás után a fő kormánypart nem volt hajlandó az országszerte elkezdett program folytatására, más programokat favorizált (aminek révén Szovátán újabb sportcsarnok épült), erre nem adott több pénzt, s így az óvodaépítés máig sem folytatódott. Saját erőből a szóvatai önkormányzat nem képes belátható időn belül ezt felépíteni. Ide behozott pénzre van szükség.

Mennyi a „saját erőnk”

Említette a saját erőt. Szeretném, ha bővebben kifejtené, hogy akár az aszfaltozáshoz, akár az óvodaépítéshez mérve, mit jelent a „saját erőnk”? Ha nem tudnánk európai uniós pénzeket vagy kormánytámogatásokat szerezni, mire futná a „saját erőnk”-ből?

A saját erő, az nagyon kevés. Nézzük csak meg, hogy miből tevődik össze egy költségvetés bevételi oldala. Elsősorban a telek- és épületadókból, a járműadók egy részéből. Ez, amire azt mondjuk, hogy helyi adó. Emellett ott van az országos és a megyei költségvetésből egy bizonyos képlet szerint visszaosztott összeg, a TVA-ból biztosítják a tanügyi alkalmazottak fizetését, a szociális gondozók fizetését. Még van néhány helyi illeték, amely nem jelent számottevő tételt a költségvetésben, s ezzel együtt is van valamennyi forrás. Hogy mennyire elég ez nálunk? Éppen elég a fizetésekre. Ebből meg tudunk élni, és ennyi. Amikor beruházásokról van szó, az évi költségvetés elfogadásánál láthatjuk, hogy csupán néhány százezer lej marad saját bevételből a beruházásokra. A többi pályázatokból illetve a megyei költségvetés-kiigazítások alkalmával no, meg a kormánytól lobby tevékenységgel szereshető meg, annak alapján, hogy milyen pályázatokkal, kész tervekkel rendelkezünk. Ha ott vagyunk a megyei tanács vezetőségében illetve a kormányban, akkor még van esélyünk ilyen plussz támogatásokra az önrészek kifizetésére, különben nem.

Kérdezett: Molnos Ferenc

Multikulturalizmus a szivárvány jegyében

Március hónaptól kezdve egy új projekt résztvevői lehetnek a Szakadati Általános Iskola gyerekei.

A „Multikulturalizmus a szivárvány jegyében” című projekt célcsoportja az iskola alsó tagozatos gyerekei, akik az októberig tartó, változatos tevékenységeket ajánló projekt keretében egyéni fejlesztési programokon, valamint kulturális és művelődési tevékenységeken vehetnek részt.

Célunk a nehézsorsú és tanulási nehézséggel küzdő gyerekek érdeklődésének felkeltése vonzó módszerek, didaktikai eszközök által, a tanulók élményszerű, egyéni képesség-kibontakoztató fejlesztése, felzárkóztatása, valamint szocializációs képességeik javítása, integrálás egy multikulturális környezetbe.

A célok megvalósítása érdekében egy korrepetáló, felzárkóztató csoportot szerveztünk a tanulási gondokkal küszködő tanulók számára, akik tanórán kívüli tevékenységeken egyéni fejlesztésben, illetve csoportos, kooperatív tevékenységeken vesznek részt heti 3 alkalommal.

Az iskolában tanító pedagógusok vállalták a program „oroszlánrészt”, őket segítik a tevékenységek lebonyolításában a Caritas Családsegítő Szolgálat szociális munkásai és önkéntesei, akikkel két éve tart együttműködésünk hasonló jellegű csoportok és közösségformáló tevékenységek megszervezésében, valamint örömeinkre szolgál az idej tanévntől még szorosabban együttműködni a Pro Sovata Alapítvány munkatársaival, akik ugyanolyan lelkesen vállalják az áldozatos önkéntes munkát.

A tanulók számára szervezett tevékenységeken kívül szeretnénk egyben a szülőket, a helyi közösséget is minél érdekeltébbé tenni az iskola élete, a gyerekek fejlődése iránt. Ennek érdekében március folyamán nyílt bemutató órákat tartottunk a szülőknél, amikor megfigyelhették gyerekeiket tanórán is, ugyanakkor betekintést nyerhettek az újszerű pedagógiai módszerek alkalmazásába, az osztályközösség és iskola mindennapi életébe.

A szülők érdeklődést mutattak a bemutató órák látogatása során, valamint az „Iskola másképpen” hetében, a Caritas Családsegítő Szolgálattal való együttműködésben megszervezésre került családi napon is, ahol a gyerekek életkor szerinti, illetve a szülőcsoportból alkotott műhelygyakorlatokon kívül sor került a közös játékokra, agapéra.

A formális kereteken túl, a projekt nagyszerű élményekben gazdagította a gyerekeket az „Iskola másképpen” hét alkalmával. A projekt címéhez híven a hét napjait, tevékenységeit a multikulturalizmus jegyében szerveztük. Ennek során a gyerekek ismeretekkel, képességekkel gyarapodtak a környezetükben élő, különböző etnikumú népek kultúrájával kapcsolatosan. Megfigyeltük a román népviseletet, román nyelvű népdalt, mondókat, gyermekjátékokat tanultunk. A roma napon ellátogattunk egy hagyományos roma családhoz, akik bemutatták saját kultúrájukat, szokásaikat, de a legérdekesebbnek talán az tűnt néhány kislány számára, hogy magára öltheti a

népviseletet és egy kis időre kicsit más embernek érezheti magát.

A magyar népi napot az „S. Illyés Lajos” Iskolával szerveztük közösen, ez által is elősegítve a gyerekeink nagyobb közösségbe való beilleszkedését, az ismerkedést. E nap alkalmával a gyerekek új magyar népi gyermekjátékokat, néptánc elemeket ismertek meg, a kézműves foglalkozások alkalmával pedig tarsolyt készítettek és díszítettek posztóból és nemezéből, tojást írhattak hagyományos népi technikával, tulipánt nemezelték, büszkélkedve a saját kezük munkájával.

A legnagyobb eddigi élmény talán mégis a szebeni kirándulás volt, ahol ismét fellelthették és megcsodálhatták a multikulturalizmus jegyeit: az ország egyik legszebb gótikus építészeti együttesét és kiállított tárgyait a Brukenthal Múzeum történelmi részlegén, a szász népművészet kerámia, népi viselet, festett bútor kiállítását, valamint népi kézműves foglalkozásokat bemutató tevékenységeket az „Emil Sigerus” Szász Néprajzi Múzeumban. A közös ebéd, valamint az azt követő séta a város történelmi főterén, az „Astra” Hagyományos Népművészeti Múzeum szelmalmai és különböző vidékek régi parasztházai közt, illetve az Állatkert sétányain, minden gyereket a közösségi érzés és feledhetetlen látnivaló élményében részesítette.

A gyerekek öröme és lelkesedése a pedagógusok számára is elégtétel, amely a szervezés és lebonyolítás néha fáradságos teendői ellenére is fenntartja a lelkesedést az iskola közös célkitűzéseiről, a gyerekekért együttműködő pedagógus csapatban.

Ez úton szeretnénk köszönetet mondani mindazon szervezeteknek – Caritas Családsegítő Szolgáltatnak, Pro Sovata Alapítványnak, a szülőknél és a helyi közösség minden tagjának, akik fontosnak érzik, hogy hozzájáruljanak a célok megvalósításához, ez által az esélyegyenlőséget biztosítva a szakadati gyerekek számára is.

Nem utolsó sorban pedig köszönjük a Centrul Educatia 2000+ és a Romániai Soros Alapítvány támogatását, amelyek anyagi segítsége nélkül nem jöhetne létre e program és nem tapasztalhatnánk jótékony hatásait.

Kiss Enikő

Regélő harmadikosok

Igen fontos esemény helyszínévé vált április 4-én a Teleki Oktatási Központ: az „S. Illyés Lajos” Általános Iskola tanítói szervezésében itt került sor a III. osztályosok megyei regemondó versenyére.

A forgatókönyv szerint a „Teleki-kastélyba” sereglettek össze a megye legszebben regélő kisdíákjai, hogy tudásukat, amelyet hosszú és kitartó munkával szereztek, bemutathassák.

Kezdeti izgatottságuk, lámpalázuk azonnal megszűnt, szorongásuk oldódott, amikor előkelő látogató toppant közjük: Mátyás király országjáró körútján Szovátán is megállt és „igazmondó bölcsével”, apródjával, néhány órát a gyerekek körében is eltöltött. Az udvar is próbálta méltó módon fogadni a királyt: a Szovátai Népi Játsszóház zenekarának Fábian Gabriella és Samu Imola irányításával sikerült valódi reneszánsz hangulatot teremteniük. Korhű jelmezben, színvonalas középkori táncokkal, zenével szórakoztatták a vendéget.

Ezután következett a szellemi táplálék: a regemondók a magyar mondavilág legszebb darabjaival kápráztatták el a hallgatóságot. A gyerekek szavaiban az a csodás világ elevenedett meg, ahogy történelmünk eseményeit a nép megőrizte, kiszínezte és szájról szájra adta.

Mindenki másról regélt, mintha összebeszéltek volna, hogy sora felelevenítsék történelmünk sorsfordító vagy helyhez kötődő eseményeit: a fülnek, szívnek igen

kívánatos eredetmondákat, hajdani fejedelmeket megidéző legendákat, tündértörténeteket, Mátyás király nevéhez fűződő számtalan mondát. A mesélő gyermekek közül sokan lakóhelyük népviseletében a szűkebb szülőföldhöz fűződő mondákat hozták ajándékba társaiknak. A sok rege után végül elérkezett az „igazmondás” ideje.

A „bölcséknek” nem volt könnyű dolguk, hiszen a regék pontos felidézése mellett több szempontot is figyelembe kellett venniük: a tiszta és helyes beszédet, a légzéstechnikát, az előadás időtartamára is odafigyeltek, valamint arra, hogy a kisdíák érezte-e a rege mondani-valóját, lüktetését, a szöveget megfelelő arcjárással kísérelte-e.

Összegzésként megállapították, igenis vannak rendkívüli és kiváló képességű gyerekek, akik ajkáról szépen szól a monda nagyjainkról, tájainkról, híres harcosainkról.

Közülük ötöt dicséretben részesítettek, négyet pedig Mátyás király lovagi rangra emelt. A szovátaiak közül Mihály Sárának sikerült kiérdemelni ezt a rangot, de ügyesen szerepelt Toth Sarolta is.

Tartalmas, szép verseny volt, melynek sikeres megszervezéséhez és lebonyolításához sok támogató is hozzájárult: Teleki Oktatási Központ, Pro Sovata Alapítvány, Szántó-Fülöp Pékség, Dósa- és Elixon-üzlet, Hochland, Larix, Bokor Rozália és Nagy Csaba üzletvezetők

Páll Ildikó

3-as óvodai „Iskola másként”

A 2011-2012-es tanévben, iskolában, óvodában újdonságnak számító „Iskola másként” nevet viselő országos programsorozat mozgatta meg a pedagógusokat, diákokat egyaránt április 2-6 között.

A pedagógusoknak hetekkel előtte, olyan tevékenységeket kellett megtervezniük, amelyek az oktatást szolgálják ugyan, de nem a megszokott módon, hanem főleg a nevelési oldalról megközelítve. Óvodánkban is ez a program zajlott a húsvét előtti héten.

Minden év tavaszán a Maros Megyei Tanfelügyelőség, illetve a Szovátai Körzeti Óvónők Pedagógia Köre megszervezi a „Kis Tehetségek Vetélkedőjét”. Ezen a rendezvényen vehettek részt a gyerekek az első napon, amely

már körzeti szakasz, ugyanis előtte a pedagógusok, megszervezik a helyi vetélkedőt is, ahol a gyerekek négy műfajban csillanthatják meg tehetségüket: vers, ének, népmese, illetve énekes játék.

Nyárádremitétől Kiskendig rengeteg kis tehetség csillant fel, és örömmel mondhatjuk, hogy az ének és énekes játék, valamint vers műfajban a mi óvodásaink is dobogós helyet értek el.

A második napunk a magyar népi kultúra jegyében zajlott. Ezt szerettük volna egy kicsit közelebb vinni gyerekeinkhez ezen a napon. Tettük ezt azért, hogy a gyerekek közelről, alaposan megfigyelhették népviseletünket, miközben locsolóverseket tanulhattak a fiúk, fogadóverseket a lányok. Ezután

kreativitásukra bízva fenyoágot díszíthettek csoportokban. Az egyedi alkotásokat napokig az óvoda teraszán csodálhattuk.

„Mesés napként” indult a harmadik nap. Mi, óvónők leptük meg kis tanítványainkat „A Három Pillangó” bőrbe bújva, zenés-táncos pillanatokkal fűszerezett mesével ezen a napon. A hatás nem maradt el, hiszen minden kisgyerek száját-va figyelte saját óvó nénijét ennek a kedves kis mesének a szereplőjeként. Ezután minden óvónő csoportjával meglátogatta a városi könyvtárat, ahol megcsodálhatták a rengeteg könyvet, majd a polcok között egy kis mesének a hallgatói is lehettek.

Ezen alkalommal azt is megtudtuk, hogy bizony sok az olyan gyerek, aki még ez idáig nem járt

a városi könyvtárban és örömmel nyugtáztuk, hogy azért olyan is van köztük, aki már járt.

A következő napon, az „egészségnapon” a gyerekek egy hatalmas zsákot kaptak a „húsvéti nyuszitól”, amely tele volt egészséges, illetve egészségtelen élelmiszerekkel. Játékosan csoportosították őket, majd az egészséges dolgokat el is fogyaszthatták. Az alma elfogyasztása után egy kis mozgás végett, átsétáltunk a városi sportterembe, ahol a gyerekek rengeteg mozgásos tevékenységen, játékon, vetélkedőn vehettek részt.

Délutáni tevékenységként szerveztük meg az immár hagyományossá vált, húsvéti közös szülő-gyerek kézműves foglalkozást. Nem tudni - a jó idő, vagy talán a

nagy heti elfoglaltságok tették, de idén kevesebben vettek részt ezen a tevékenységeken, viszont aki ott volt, „gazdagabban” térhetett haza.

Ráhangelődtünk a húsvéti ünnepekre tojásdíszeléssel, egyedi tojástartó, fali dísz készítésével, illetve a kellemes dalokkal.

Biztos vagyok benne, hogy ahány iskola, annyi program született, sokszor nem feszültségmentesen, viszont úgy érzem, hogy megértte. Az idén szerzett tapasztalatok hozzásegítenek majd minket, hogy jövőre még változatosabb, érdekesebb dolgokat tervezzünk.

Tele élményekkel, örömmel, rengeteg tapasztalattal kívánhatunk egymásnak Áldott Húsvéti Ünnepeket a pénteki napon.

Nagy Anita

Műemlékvédelem Erdélyben

Március 23-25. között immár ötödik alkalommal került megrendezésre a Műemlékvédelmi konferencia Erdélyben a Teleki Oktatási Központban. A két-évente megszervezésre kerülő konferencia célja lehetőséget biztosítani az elmúlt időszak erdélyi műemlék-helyreállítási programjai, a műemlékekhez kötődő kutatások, valamint a különböző örökségvédelmi projektek bemutatására.

A rendezvényen a műemlékvédelemben szerepet kapó különböző szakterületek magyarországi és erdélyi képviselői, művészettörténészek, építészek, régészek és restaurátorok adnak, elő valamint az erdélyi műemlékvédelem aktuális problémáiról tartanak kerekasztal beszélgetést. A konferencia első, pénteki napjának előadásai az erdélyi épített örökség művészettörténeti ku-

tatásainak legújabb eredményeiről számoltak be. Szombaton a műemlékekhez kötődő régészeti feltárások, a népi építészeti és tárgyi kultúra vizsgálatának egyes aspektusai, valamint a konkrét helyreállítások bemutatása kerül előtérbe. Míg a vasárnapi előadások főként a különböző restaurátori kutatásokra, műtárgyak restaurálásaira fókuszálnak.

A fontosabb eredmények sorából jelentőségüknek fogva kiemelhetők a változatos témájú művészettörténeti kutatások, a középkori falképek feltárása és restaurátori kutatása, a gyulafehérvári székesegyház kutatása és szentélyének helyreállítása, a különböző európai uniós támogatásokból végzett műemlék-helyreállítók vagy a kolozsvári Mátyás-szobor felújításának kérdésköre, amelyekről több előadás is beszámol.

Üzenet, másképp

A verset valaha nem szavalták. Többnek tekintették, mint hétköznapi szavakban átadható, elmondható üzenet. A vers révén Istenhez szólunk és Isten szól hozzánk. A verset énekelve adta elő az énekmondó, azaz az igric vagy regős, mint ahogyan az egyházi liturgiában máig is énekelve beszél a pap, mert a transzcendenssel való

kommunikáció az ének révén valósulhat meg a legegyszerűbben. A vers, a költészet pedig máig is a transzcendenssel való kommunikációja az embernek. Annak az embernek, aki még nem veszítette el képességét ennek az oda- és visszaható kapcsolatnak a fenntartására a természetfölötti erővel.

A költő ilyen ember, tehát mi

sem természetesebb, hogy költeményét, amelyben amúgy is cseng, bong a zene, énekelve juttassák el a hallgatósághoz, amely így könnyebben és mélyebben átérve fogadhatja be.

A *Hazanézó* folyóirat szellemi köréhez tartozó 12 sóvidéki költő 17 verse az „énekmondó” Németh Viktor révén megzenésítve jut el a befogadókhoz. Ambrus Lajos, Áprily Lajos, Deák-Sárosi László, Király Farkas, Király László, Korondi Kovács András, Láng Eszter, Majla Sándor, Molnos Ferenc, Molnos Lajos, Páll Lajos és Ráduly János költeményeit Deák-Sárosi László szerkesztésében, Németh Viktor zenéjével és előadásában *Üzenet, másképp* címen CD-n is kiadták. Április közepén ennek a CD-nek a bemutatására került sor Sóvidék három településén: Parajdon, Korondon és Szovátán. *molnos*

Bemutatták Beder Tibor új könyvét

Szovátán is bemutatták Beder Tibor *Ágyú és tulipán* című könyvét. A református imateremben összeverődött helybéli érdeklődőknek Szolláth Hunor röviden ismertette a csíkszeredai szerző legújabb kötetét, majd maga a szerző mondott néhány érdekes információt Bizánc törökök általi bevételéről és egy magyar ágyúöntő mester abban való igen jelentékeny szerepéről.

Ez a könyv a több mint félezer éve élt székelymagyar ágyúöntő mesternek állít emléket, aki ko-

rának legerősebb várfalai áttöréséhez, a legnagyobb és legütöképesebb ágyút öntötte meg.

Orbán mester neve bevésődött a török történelembe. A mai török ember is tudja, hogy Bizánc falain Orbán ágyúgolyói segítségével ért véget egy több mint ezer éves birodalom, és kezdődött el egy másik ugyanott.

Beder Tibor e könyvével is párhuzamokat talál egy régebbi kor és a ma történelmi folyamatai között, és az erdélyi magyarsággért aggódva, a múltban tanulságokat keres.

Mesemondó verseny

A mesemondás és a verseny nekem mindig egymásnak ellentmondó fogalmak voltak, hisz a mese meghittséget, anyáól melegét idéző, míg a verseny az harc, a győzelemért.

Nem értettem, hogyan lehet versenyt mesélni...

Most már értem, miután úgy négy alkalommal harminc-négyen gyereket felkészítő tanítóként vagy zsűritagként végighallgattam, hogy mire is jó ez: felfedezni, megtapasztalni az igazi tehetséget, az ősi mesélő vénát, mert bár

a gyermekeket meg lehet tanítani szépen, helyesen mesélni, az igazi tehetség, rátermettség ritka és kitűnik az átlagból. Ezt pedig fel kell ismerni, bátorítani, továbbvinni kell, s ha már verseny jutalmazni is.

Ilyen született mesélőnek látom a II. osztályos, illyésmezői iskolás Bokor Szilviát is, aki a Domokos Kázmér Iskolacsoportot képviselte a mesemondó verseny körzeti szakaszán -Nyáradremetén -II. helyezést érve el, valamint Mezőpanitban, a megyei szakaszon.

Jó felkészítő valamint tehetségű volt a Domokos Kázmér Iskolacsoport könyvtára által szervezett II-V. osztályosok mesemondó versenye is, ahol korosztályában I. helyezést ért el.

További sikereket kívánok neki, és hogy mindig ilyen átéléssel és örömmel meséljen, tudatában annak, hogy ősi magyar mesélők -igriciek ivadéka, amint Bárdosi Ilona tanítónéni, pedagógusnemdékek nevelője méltatta a megyénk legjobb II. osztályos mesélőit.

Szakács Júlia

Elment Csipike írója

Elment közülünk Fodor Sándor, végleg elment. A József Attila díjas erdélyi író a Csipike történetek révén mindannyiunk ismerőse, így aztán a veszteség mindannyiunkat ért. Élete 85. évében csendben távozott.

Műveit a székelny humor, a drámai helyzetek és az abszurd vonások jellemzik. Legsikeresebb

a Csipike meseregény-sorozat, amely a Csipike a gonosz törpe című kötetel indul. Ki ne olvasta volna, s kit ne ragadott volna magával bájos hősnének története, amely Ruzs Livia illusztrációi révén is elbűvölt gyereket és felnőtteket egyaránt.

A Napsugár című gyermeklapban a Csipike postája rovatban levelezett ifjú olvasóival, amelyben minden levélét „Melyhez hasonló jókat, Csipike” sorsall zárta.

Most, amikor elment, s a világ köztes terein járhat, a velünk hagyott Csipikével már csak utána kiálthatunk: Melyhez hasonló jókat kívánunk mi is, Fodor úr!

Bernády György és Szováta kapcsolatáról

Szováta és Bernády György kapcsolatáról tartott érdekes és tartalmas előadást Józsa András helytörténész a református egyház imatermében.

Bernády György életének azon szakaszaként Szovátához, amelyről a Bernády-kiadványok, Bernády életrajzírói hallgatnak

– mondta el népes hallgatóságának az előadó.

Marosvásárhely városépítő polgármestere élete utolsó szakaszában, megfáradtan és pihenni jött Szovátára – ahol villát is vásárolt, és családjával hosszabb időt töltött el –, de nyughatatlan természet nem engedte, hogy tétlenül nézelődjön, a fürdőtelepen is meglátta a tennivalókat, s a szo-

vátai közéletben is ötletadóvá és hajtómotorrá tudott lenni.

Fürdőbizottságot alapított, amelynek elnökeként szervezhette a fürdőtelep gazdasági, működési tevékenységét valamint infrastrukturális fejlesztését.

Szorgalmazta egy református templom építését, és sikerült rávennie Szováta református közösségét, hogy belevágjon a nem kis

fáradtsággal és anyagi terhekkel járó építésbe. Hitet és példát adott nekik, hogy képesek megtenni.

Utak, sétányok, virággruppok, vízmű és csatornahálózat, templom s még annyi minden termett Szovátán a keze nyomán. De ami a legfontosabb, hogy máig is követendő példát mutatott arról, hogy miként lehet és kell települést fejleszteni.

Esetleg meg is írhatnád

Utánam szolt, megvárom. Régóta nem találkoztunk, vagy ha igen, akkor egy köszönéssel elmentünk egymás mellett. Most viszont ha megszólított, nyilván valami mondanivalója lehet a számomra, s hamarosan el is mondja. Gyakran megesik velem, hogy az utcán megszólítanak. Ilyenkor az illetők ötleteket adnak, hogy szerintük miről kellene írnom az újságban, s újabb, hogy mit kellene megmutatnunk a televízióban. Ki-ki vérmérséklete szerint osztja meg velem mindazt, amit helyesnek, de leginkább, amit helytelennek vél ebben a városban.

Effélére számítok most is. Nem is tévedek, mert amint utolér, már mondja is hévvel, hogy mi minden nem működik jól ebben a városban. S mert éppen a lakótelepi szemétygyűjtő dróthálóval kerített telephelye mellett haladunk el, ezzel kezdi.

– Mondd meg igazán, neked tetszik ez, ahogyan kinéz?

– Dehogy is tetszik – vágom rá határozottan, mert mi tetszhetne nekem egy kukákkal tele szemétygyűjtőn.

– Állandóan szét van szórva a szemét körülötte.

– Hát, igen – mondom. – Nagyon bosszant engem is a látványa. Meg is szoktam szólítani a szemetőket. Nem rajonganak érte. Olyan is megesett, hogy határozottan felkértem az illetőt, rakja vissza a kuka mellől, az oda szétszórt szemetet.

– S visszarakta? Meg kellene büntetni a szemetőket!

– Talán a legjobb lenne megnevelni.

– Lehet is ezeket nevelni...

– Talán igen, talán nem, de meg kellene próbálni. És én most nem a kukázókra gondolok, mert nemcsak ők szemetelnek. Biztos vagyok abban, hogy a patakok medrébe nem ők hordják akár székérral is a szemetet, s az sem felüdítő látvány. Azt a nevelést meg nem úgy értem, hogy az iskolában vagy a családban megmondják a gyerekeknek, hogy ne szemeteljen. Ez a megmondás keveset ér, ha naponta ennek ellenkezőjét látja. Szerintem inkább jó példát kell mutatni azzal, hogy magunk nem szemetelünk.

– Mit szólsz te ezekhez a csatornatetőkhöz, amelyek elviselhetetlenül csattognak, aztán állandóan kell piszkálni őket, mert süllőednek... mert ki van ásva az út mind-egykor körülöttük? – vált témát ő.

– Szerintem vacak az egész. Vékonyak, sérülékenyek. A tervezőt elsősorban nem a funkcionalitás, hanem az anyagspórlás vezérelte. Egy szó mint száz, nem idevalóak.

– Akkor miért rakták ide, és ki a hibás érte? – emel egyet a hangján

– Hát az valószínűleg én vagyok – mondom neki csendesen. Lát-hatóság nem erre a válaszra számított, fél is kapta a fejét, és most értetlenül néz, hogy hová akarok kilyukadni. Én meg nem akarok kilyukadni sehová.

– Ezt most miért mondtad?

– Mert kérdezted. Mert magad is úgy ítélted meg, hogy én lehetek a felelős, s éppen ezért kérdezteél így felhevülve engem.

– Ne marhaskodj! Nem azért mondtam. De azért valaki csak hibás érte.

– Hát persze, hogy az. A rendszer – mondom.

Most megint néz, mert úgy két-három évtizednél előbb volt szokásos a rendszerre hivatkozni egészen visszafogott hangon.

– Ez a központosító rendszer, amely mindent a fővárosból akar irányítani. Például, ha megnyer az önkormányzat egy pályázatot jelentős összegű beruházásra, onnan kezdve vajmi kevés beleszólása lehet az egész beruházási folyamatba. A fővárosból szervezik a versenytárgyalást a tervezésre és a kivitelezésre egyaránt, onnan történnek a kifizetések is. A beruházás átadásáig errefelé divatos román szóval ők „diszponálnak”.

– Hát te azt szoktad írni, hogy ilyen beruházásokra meg olyan beruházásokra nyert pályázatot a város. Most már ő nyerte vagy nem ő nyerte, ha a minisztérium dirigál?

– A pályázatokat az nyeri, aki pályázik. Az pedig az önkormányzat. A kivitelezés levezényelője viszont nem ő. Majd a kész munkát, a befejezett beruházást veszi át.

– A polgármesternek nincs semmi szerepe abban, hogy mi történik a városban? Ez lehetetlen, legalábbis számomra teljesen hihetetlen!

– Dehogy nincs. Egy csomó dologban rajta és az önkormányzati testületen áll, hogy a dolgok merre mennek. Koordinációs szerepe van sok mindenben.

– Na, ugye! – vágja rá sebesen.

– Na, migye? – nyelvészkedem én egy keveset. – A koordináció nem azt jelenti, hogy belátása szerint eldöntené, hogy mit és hogyan. Azt azért nem engedik át neki, hiszen az valamiféle autonómia féle lenne már, s a polgármester különben sem építész-mérnök, tehát a témában nem „szakember” s ha mégis értene az egészhez, akkor sem övé az utolsó szó, hiszen nem ő a megrendelő.

– Ez azért eléggé furcsa, hogy nem az a beruházó, aki pályázatot nyert.

– Furcsa, nem furcsa, próbáld úgy felfogni, hogy a megnyert pályázattal a beruházás lehetőségét teremti meg, hogy éppen ebben a városban kerüljön felhasználásra az a bizonyos megpályázott összeg azon keretek között, amilyen kereteket a kiíró megkerülhetetlenként megszabott.

– Hát akkor nem sok szerepe van neki abban, hogy mi történik a városban.

– Ez egyáltalán nem így van. A legtöbb szerepe neki van a megtervezésben (előtanulmány szintig, ahol meghatározódik a kivitelezési terv jónéhány kritériuma), a pénzügyi keretek megszerzésében.

De amennyiben nem saját erőforrásból történik a beruházás, nem ő írja ki versenytárgyalásra a munkálatokat, nem rendelkezik megrendelői, sem szakértői jogkörökkel, s így a kivitelezés során érdemben nem szólhat bele a hogyanba és a mikéntbe.

– Akkor nincs más lehetősége, csak nézze, hogy ezt vagy azt rosszul, szakmaiatlanul vagy felelőtlenül végeznek?

– Szóvá teheti. Figyelmeztetheti a kivitelezőt és a megrendelőt az általa látott hibákra, de azok döntésébe már nem szólhat bele.

– Hát kucifantós ez a közigazgatás – mondja még mindig hitetlenkedve.

– Kucifantós – mondom én. – A polgármester feladatköreinek a leírásához a közigazgatási törvényben annyi paragrafus van, hogy a román ábécének nincs elég betűje a jelölésükre. A legtöbb a következő szavakkal kezdődik: „vezeti”, „irányítja”, „koordinálja”, „fel”. Ez utóbbi a leggyakoribb – Ráspunde pentru... –, s ez vezet be a legkevésbé körülhatárolt, legködösebben megfogalmazott feladatköröket. A törvényalkotó

bátortalan volt, nem mert valós hatásköröket adni a helyi önkormányzatoknak és a polgármestereknek, nem mert levenni a központ kezét róluk. Ezért amit Magyarországon hivatalosan is Önkormányzatnak neveznek, sok-sok helyi döntéshozó jogkörrel, itt csak a mi szóhasználatunkban van jelen, a hivatalos forma „Helyi Tanács”, ami, ugye, inkább tanácsadó testületet sejtet és nem döntéshozót. Persze, azért döntéseket is kell hoznia, de csak módjával, mert azt is felügyeli a prefektus, hogy a nagy nemzeti érdek nehogy sérüljön általa.

Valahogy így van a polgármesteri hatáskörök megszabásával is. A rengeteg paragrafus megterheli a település valamennyi gondjával, bajával, de ugyanakkor lehetővé teszi, hogy mások folyton átnyúljanak föléte.

Ne feledjük, hogy egy erősen központosított államban élünk, s az éppen hatalmon lévőknek ez mindig megfelel, mert szabadabb kezűt ad neki.

– Ezek szerint ő az a bizonyos „átnyúlka”?

– Az nyúlka át, akinek hosszú a

keze. Ez eléggé nyilvánvaló.

– Hm... Igen. El tudom képzelni, amint nyúlka. Jó nagynak kell lennie, mert a polgármester elég magas – fogja a vicc őt.

– Ezek elég nagyok mindig, s ha nem elég a nagyságuk, felkapaszkodnak valamire – mondom csendesen.

Éppen egy lakótelepi szemétygyűjtő mellett haladunk el. A dróthálóval körbekerített, hullámmellett lefödött placcon közepes méretű kukák sorakoznak. Némelyik mellett a földre gazolva a háztartási szemét. Kóbor ebek vagy kukázók ittjártanak bizonyítékai. A bekerített részen kívül, oldalt nagy műanyag tartályok „üveg”, „papír”, „műanyag” feliratokkal, nyilván a szelektív szemétygyűjtést szolgálják.

Útitársam is azokat szemléli. Már látom, hogy mindjárt új témára fordul a beszélgetésünk.

– Beváltak ezek? – int a fejével a műanyag dobozok felé.

– Nálam beváltak.

– Nem arra gondoltam. Úgy általában beváltak-e? Használja-e a lakosság, s ha igen, szakszerűen használja-e?

a kérdésen rágódunk. A szelektív szemétygyűjtéssel kapcsolatosan is csak azt mondhatom, hogy mi csak rakjuk aszerint a kukákba, s akkor tiszta marad a lelkiismeretünk, végezzük el a magunk részét, de azt maradéktalanul, aztán hagyjuk, hogy más rágódjon a további sorsán.

– Jó, jó, de akkor mi értelme?...

– Általában összekoszolod-e a ruhád?

– Ez hogyan jön ide? Különben is vigyázok rá.

– Ez úgy, hogy feltehető a kérdés, ha folyton összekoszolódik – mert feltételezem, hogy a tied is úgy jár, mint a másé –, akkor mi értelme van, hogy mindegyre tisztára mossuk? Nem értelmetlen ez a sok mosás? Na, azzal, hogy te elvégzed a feladatodat, az olyan mintha magadban mosnál, a lelkedben takarítanál. Önmagadért teszed. Ne azzal törődj, hogy más mit csinál, és egyáltalán az egészes van-e értelme!

– Ezek szerint legyenek közömbös minden iránt, ami körülöttem történik, vagy aminek a történése éppen elmarad?

– Nem ezt mondtam, s ha ezt értetted, akkor bizonyosan nem jól fogalmaztam. Csupán azt akartam mondani, hogy helytelennek tartom azt az álláspontot, hogy némelyek azért nem tesznek valamit, vagy nem végeznek el korrektül valamit, mert feltételezik, vagy tudják, hogy mások viszont nem ezt teszik. A dolog értelmét ők a más munkájában keresik, de az számukra nem ott van, hanem a sajátjukban.

Most hallgat egy sort. Megyünk egymás mellett. Olykor megállunk, mert a kutyám a járda melletti zöld gyepen akkurátusan szimatol. „Na, ő alaposan végzi a feladatát!”, gondolom. Ő bizonyosan nem keresi, hogy ennek van-e valami értelme. Benne nem működnek ilyen lendületterő, cselekvést visszafogó mechanizmusok.

– Te aztán jól megmagyaráztál nekem mindent! – riaszt fel gondolataimból a társam.

– Jól, rosszul, mostonnyire tellett tőlem – mosolyodom el.

– Majdnem meggyőztél – néz rám kajánkodva.

– Pedig én azt hittem, hogy téged nem lehet – vágom rá.

Már nevet, s én még nem hiszem el, hogy jókedvre derítettem. Nem tudom, mivel nyújthatnám ezt a pillanatot.

– Miért nem mondd el ezt másoknak is? – kérdezi elkomolyodó arccal.

– Mit kellene elmondanom?

Hát ezt a szemetet, meg mindent, amiről beszélünk. Esetleg meg is írhatnád az újságban. Hát-ha másokat is érdekelne.

– Hát... tulajdonképpen meg is írhatom – mondom aztán beleegyezően.

Sudoku (52)

A négyzetű üres négyzeteibe úgy kell beírunk a hiányzó számokat 1-től 9-ig, hogy minden sorban, oszlopban és a kis négyzetekben is egyetlen szám se ismétlődjön.

Készítette: Sebe Zoltán

5		7		3				
			9	4		1		
		2				8		
8	9							
	3			8	6		2	7
			5					6
				1	8	6	9	
	6			2	5			
				7		3		

Világítótornyok (50)

A mellékelt ábra a tengert jelképezi, amelyen világítótornyok vannak elhelyezve. A tornyok rendeltetése, hogy megvilágítsák a hatósugarukba eső sort és oszlopot. Minden világítótorony annyi – egy négyzet méretű – hajót világít meg, amennyit a tornyon feltüntetett szám jelöl.

Határozza meg a hajók helyzetét, tudva azt, hogy hajó hajóval és hajó világítótornnyal még sarkosan sem érintkezhet! A tengeren 12 hajó található.

Készítette: Sebe Zoltán

			3					
				4				
	3					2		
								1
			3					
						3		

Kisebb-nagyobb, mint... (26)

Az ábra min den sorában és minden oszlopában az 1-5-ig (is) terjedő pozitív szám egyszer szerepel. Az előre megadott számok és jelek segítségével tölts ki a hálót, tudva azt, hogy:

„<” - kisebb mint...;
 „>” - nagyobb mint...

Sebe Zoltán

			3	
∇		∧		
<				4
∧	∇	∇		
		<		
∇	∧	∇		∧
				>
>	4		>	

Beszólás: A politika olyan, mint az ablakpucolás, a mocskok mindig a másik oldalon van.

Atlétika

Újabb sikereket értek el az „S Illyés Lajos” Általános Iskola tanuló a négypróbas atlétikai versenyeken. Az idén a fiúk szerezték a győzelmeket.

Március 28.-án Segesváron szervezték meg az iskolák közötti megyei versenyt. Iskolánk fiúcsapata megelőzve a segesvári és marosvásárhelyi sportiskolák csapatait, az első helyen végzett, és így ők képviselték megyénket a körzeti bajnok-

ságon. Ezt a versenyt Kolozsváron szervezték meg április 11-12. – én. A következő megyék csapatai vettek részt: Kolozs, Hargita, Szeben, Brassó, Kovászna és Maros. Ezen a versenyen is jól teljesítettek a fiúk, és ezüstérmet szereztek. A csapat tagjai: Gáll Tamás, Biró Tamás, Lengyel Zsolt, Kiss Barnabás, Majla Róbert Zsolt és Bolha Zoltán.

Szép volt fiúk!

Kacsó Rozália

Fehér Zsolt Vb-bronzot nyert

Ez év április 4-9. között zajlottak a Taekwondo WTF junior világbajnokság küzdelmei Sharm El Sheik egyiptomi helységben, ahol a Románia színeiben versenyző szóvátai Fehér Zsolt József a -73 kg-os súlycsoportban bronzérmet nyert.

Fehér Zsolt először a libanoni Tarek Mousa ellenében győzött 5-3-ra, aztán az azeri Vladislav Subbotin ellen 8-6-ra, majd a ciprusi Giorgos Patsali -t verte 1-0-ra. ezzel már ott is volt a döntő kapujában, ahol a majdani világbajnok koreai Jong-Hun Won ellenében 3-12 arányban alul maradt. Zsolt így a harmadik helyen végzett, és a román válogatott legjobb eredményét érte el. Vb-bronzérme neki is pályafutása

eddig legjobb eredménye, de azt is sejteti, hogy lesz még ennél jobb is, hiszen fiatal, és van még hová fejlődnie. Gratulálunk! mf

Bűvös négyzet (48)

Meghatározások:

- 1. Játékos, könnyed udvarlás, kaland.
- 2. Felkelést elfojt.
- 3. Körülfogja.
- 4. Levél aprós mozgást végez a szélben.
- 5. Ókori római hármassfogat.

Készítette: Dósa Márta

Vicc

A pesti férj táviratot kap a felesége vidéken élő családjától:
 – Anyósd nagyon beteg. Stop. Az orvosok feladták. Stop.
 A férj választávirata:
 – Remélem, nem a mi címünkre. Stop.

Sakk

A szóvátai Medve-tó SK sakk szakosztálya szervezésében került sor a SOVATA CHESS OPEN 2012 elnevezésű, 7 fordulós svájci rendszerű, a Román és Magyar Sakkszövetség valamint a FIDE által nyilvántartott nyílt sakkversenyre 2012. március 26-30. között a Fenyves szálló Margaréta termében. Az ország különböző részeiből, Magyarországról és Szerbiából jöttek el versenyzők. Említésre méltó a jó szervezés, a nagyszámú szóvátai részvétel, no meg az, hogy a szóvátai Biró Csaba bár először vett részt ilyen színvonalú versenyen, az erős mezőnyben a IV. helyen végzett.

A XVIII. Szóvátai Tavaszi Futóverseny

A Szóvátai Hegyimentő Egyesület a Maros Megyei Sport és Ifjúsági Felügyelőség és Szóvata Város Helyi Tanácsa támogatásával, 2012. április 21-én megszervezett Szóvátai Tavaszi Futóverseny immár a tizennyolcadik a sorban.

A borongós, szeles időjárás megfelelt a versenyezéshez. Kevésbé volt jó a szurkolóknak, nézelődőknek.

Sikeres rendezvénynek mondhatjuk.

Feliratkoztak összesen 213-an, amiből célba értek 203-an.

A versenyzők a következő településekről érkeztek: Szóvata és a környező falvak, Marosvásárhely, Székelyudvarhely, Szászmegyes, Segesvár, Gyergyószentmiklós, Torda, Brassó, Csíkszereda, Tata, Pannonhalma.

A leggyorsabb versenyzőnek a segesvári Hunderbechean Paul bizonyult, aki 13 perc és 4 másodperc alatt szaladta le a versenytávot.

A legfiatalabb versenyző a marosvásárhelyi Bartha Csanád – 4 éves.

A legidősebb Petcu Traian Konstancáról – 88 éves.

A szóvátaiak a következő ered-

ményeket érték el korcsoportok szerint:

- I. helyezettek: Kozomos Lajos, Fazakas Gellért;
- II. helyezett: Gáll Tamás;
- III. helyezettek: Grosu Rahel Vivian, Polocka Raul, Biró Tamás;
- IV. helyezettek: Fülöp Boglárka, Sütő Dávid, Laczkó Orsolya;
- V. helyezettek: Fülöp Nóra, Biró Zoltán;
- VI. helyezettek: Balogh Boróka, Mátyus Zsolt, Kulcsár Anna Mária;

Ezek röviden az adatai a versenynek. Kulcsár Zoltán

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
 Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
 Lapszámunk munkatársai: Domokos Mária, Dósa Márta, Kacsó Rozália, Kiss Enikő, Nagy Anita, Páll Ildikó, Sebe Zoltán, Szakács Júlia